Dosarul nr. 1-312/24 /1-24110014-32-1-01102024/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

08 mai 2025 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac

Cu participarea:
Procurorului Ruslan Donia
Avocatului Ion Bătrîncea

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza penală privind învinuirea lui:

Arsene Vasile***** născut la ***** cod personal *****, originar și domiciliat în r. Hîncești, s. *****, căsătorit, cetăţean al Republicii Moldova, doi copii minori la întreținere, angajat oficial cîmpul muncii în calitate de doborâtor la ÎS ,,Moldsilva", studii medii, nesupus militar, nu are grad de dezabilitate, anterior nejudecat, în această cauză în stare de reținere sau arest nu a fost;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei: 01 noiembrie 2024 până la 08 mai 2025.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța.

c o n s t a t ă

Arsene Vasile***** potrivit rechizitoriului, la 10 noiembrie 2022, în jurul orei 00:00, după ce a consumat băuturi alcoolice, dispunând de permis de conducere a mijloacelor de transport cu nr. 086002644 din 08.11.2008 cu categoriile deținute B,C,D,E, încălcând art. 14 lit. a) Regulamentului circulației rutiere (aprobat prin Hotărârea Guvernului R.M. nr.357 din 13.05.2009, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a urcat la volanul automobilului de model ,,Mercedes Sprinter" cu numere de înmatriculare IL AT 122, și deplasându-se pe o stradă din s. *****, r. Hîncești, a fost stopat de către angajații INSP al

IGP al MAI RM, Agaci Mihai și Calistru Valeriu, care în momentul verificării actelor au avut suspecții că Arsene Vasile a consumat băuturi alcoolice, de la acesta simțindu-se miros puternic de alcool din cavitatea bucală, i-a propus de a fi suspus verificării și testării la întrebuințarea băuturilor alcoolice prin intermediul alcooltestului „Drager", fiindu-i explicat modul testării cât și faptul răspunderii penale pentru refuzul de a fi suspus testării alcoolscopice. Arsene Vasile ***** încălcând prevederile art. 11 lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, a refuzat categoric să treacă testarea alcoolscopică cu toate că a fost informat despre consecințele eschivării, refuzului sau împotrivirii conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

Organul de urmărire penală a calificat acţiunile lui Arsene Vasile ***** în baza art. 264^1 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova și anume: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei.

Cu privire la procedura de examinare a cauzei.

Atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședința de judecată inculpatul, Arsene Vasile***** nu și-a recunoscut vina în cele săvârșite.

Prin urmare, reieșind din art. 351-353 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în şedinţă publică, cu participarea acuzatorului de stat, Ruslan Donia, a inculpatului, Arsene Vasile ***** și a apărătorului acestuia, Ion Bătrîncea, cu asistența căruia inculpatul a fost de acord, procedură care a fost acceptată de toţi participanţii în proces.

Argumentele inculpatului.

Fiind audiat în ședința de judecată, Arsene Vasile***** a declarat că la 10 noiembrie 2022 a fost la lucru în s. *****, r. Hîncești, toată ziua până s-a întunecat. După lucru, împreună cu Vrabie Gheorghe, cu automobilul acestuia de model „Mercedes 410" s-au pornit spre casă. La un moment, Vrabie Gheorghe a oprit automobilul și i-a spus că are nevoie să meargă să vorbească cu o persoană pe care dorește să o ia la lucru și deoarece era glod nu s-a putut deplasa cu mașina. Din acest motiv l-a rugat să aștepte în mașină până se întoarce. Așa și a făcut. Peste 3-5 minute de la plecarea lui Vrabie Gheorghe, din față venea un echipaj de poliție. Apropiindu-se de mașina în care se afla, stând pe bancheta din mijloc, polițistul a solicitat actele mașinii și ale lui, dar deoarece nu era el proprietarul și nici nu era la volan, nu a avut actele. Polițistul l-a întrebat cum îl cheamă și i-a zis să coboare din mașină pentru a efectua un test cu aparatul „Drager", la care el a refuzat motivând că nu era la volan și că mașina nu-i aparține. În prezența sa colaboratorii de poliție nu au întocmit nici un act. Atunci polițistul s-a urcat în mașina de serviciu și a plecat. Peste aproximativ 15 minute a venit șoferul, căruia i-a povestit cele întâmplate.

În pofida faptului că inculpatul Arsene Vasile ***** nu şi-a recunoscut vina în comiterea circumstanțelor de fapt incriminate, vinovăția acestuia în baza art. 264^1 alin. (3) Cod penal se confirmă prin probele cercetate nemijlocit în ședința de judecată, și anume:

- *Declarațiile martorului*, Agaci Mihail date în ședința de judecată, care a menționat că la 10 noiembrie 2022 a fost implicat în serviciul de patrulare în r. Hîncești cu colegul său Calistru Valeriu. Aproximativ în jurul orei 00:00 patrulând străzile s. *****, r. Hîncești, a observat un mijloc de transport care se deplasa cu farurile stinse. Dat fiind faptul că era la o distanță destul de mare a pornit girofarul și s-au deplasat către acel

mijloc de transport. Ajungând acolo, aproximativ în 20-30 secunde, a observat că în mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter” cu număr de înmatriculare IL AT 122, era doar o singură persoană, care nu a putut răspunde de ce mergea cu farurile stinse. Până a ajunge la automobilul menționat nu a observat persoane care să urce sau să coboare din automobil. Colegul său s-a apropiat și a cerut careva acte, persoana care se afla în automobil a refuzat să prezinte actele motivând că nu este mijlocul său de transport și nu se află el la volan. În cele din urmă s-a dovedit a fi Arsene Vasile, născut în 1985, căruia fiindu-i propus să facă testul alcoolscopic cu aparatul „Drager”, a refuzat. Consecințele refuzului la fel i-au fost explicate. Careva mijloace de înregistrare audio sau video nu a folosit și nu cunoaște dacă colegul a folosit (f.d.11-12);

- *Declarațiile martorului, Calistru Valeriu*, care în ședința de judecată a menționat că în anul 2022 sau 2023, se afla în serviciu de menținerea ordinii și securității la trafic împreună cu colegul, Agaci Mihai, în r. Hîncești, s. *****. A observat la un moment reflectându-se în gardul unei gospodării o lumină care i-a dat de bănuit că poate fi lumina de la farurile unui automobil, însă fiind în cotitură, automobilul nu la văzut fiind la o distanță de aproximativ 150 metri. Ulterior, a văzut un mijloc de transport de model „Mercedes”, de care s-au apropiat. Din automobil pe ușa șoferului a coborât Arsene Vasile, care s-a prezentat mai târziu. Lui Arsene Vasile, i s-a propus să treacă testul alcoolscopic, deoarece din cavitatea bucală se simțea miros de alcool, deși i s-a explicat despre obligația conducătorilor auto dea a trece acest test, și consecințele refuzului testului, ultimul a refuzat, motivul fiind că Arsene Vasile a zis că nu este conducătorul mijlocului de transport. Mijlocul de transport a fost, deoarece inițial a văzut luminile farurilor, însă fiind conectate luminile speciale, conducătorul auto după ce le-a observat a, a deconectat farurile. După o perioadă de timp, s-a apropiat și o altă persoană de mijlocul de transport, dar când inițial s-au apropiat lângă autovehicul nu-și amintește dacă mai era altcineva decât Arsene Vasile. Persoana care a intervenit ulterior, nu a identificat-o, deoarece nu a intervenit în activitatea și discuția acestora.
- *Procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 10.11.2022,* potrivit căruia la 10.11.2022, în s. *****, r. Hîncești a fost stopat mijlocul de transport „Mercedes Sprinter” cu numere de înmatriculare IL AT 122, la volanul căruia s-a dovedit a fi Arsene Vasile, de la care se simțea un miros puternic de alcool din cavitatea bucală. Fiindu-I propusă testarea alcoolscopică acesta a refuzat categoric (f.d.13);
- *Raportul agentului constatator Agaci Mihail din 10.11.2022* (_f.d.14);
- *Procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 10.11.2022 (f.d.15);*
- *Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului* a lui Arsene Vasile din 10.11.2022 (f.d.16);
- *Procesul-verbal de ridicare din 16.12.2022,* potrivit căruia la IP Hîncești s-a ridicat de Arsene Vasile ***** permisul de conducere nr. 086002644, eliberat la 18.11.2008, de oficiul 60 (f.d.18);
- *Procesul-verbal de ridicare din 16.12.2022,* potrivit căruia în IP Hîncești, s-a ridicat de la agentul constatator Agaci Mihai un support electronic de tip CD-R pe care se conține o secvență video din momentul cînd lui Arseni Vasile i s-a propus să fie testat cu alcooltestul „Drager” (f.d.40);

- *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 21.12.2022*, prin care s-a examinat CD-R ce conține un fisier video (f.d. 41- 42);
- *Sentința Judecătoriei Hîncești din 18 aprilie 2018*, potrivit căreia a fost recunoscut vinovat Vrabie Gheorghe de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 [1] alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani (f.d.110-113);
- *Corpul delict* - un suport electronic de tip CD-R cu înregistrarea video ridicată de la agentul constatator, Agaci Mihail, recunoscut prin ordonanța din 21.12.2022 (f.d. 43).

Cu privire la analiza probelor şi încadrarea juridică a faptei constatate.

Potrivit art.14 Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de răspundere penală.

Potrivit art.8 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atâta timp cît vinovăţia sa nui va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, întrun proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printro hotărâr judecătorească definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

În conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvîrșirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Arsene Vasile ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzaţiei, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată şi într-o limbă pe care o cunoaşte, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire, dar şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și*

Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În conformitate cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

La alin. (1) și (2) al art. 100 din același cod, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanţa statuează că chiar dacă inculpatul Arsene Vasile ***** nu își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din declarațiile martorului, a mijloacelor de probă acumulate la faza urmăririi penale, a celor prezentate în cadrul cercetării judecătorești şi cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată.

Prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, ncomplet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

În acest context, instanţa susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).*

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, cu obiecţii faţă de probele administrate în şedinţă de judecată.

În aceste condiţii, cu privire la întocmirea actelor de către agentul constatator, adică a actelor de înlăturare de conducerea vehiculului, inclusiv a procesului verbal de constatare a

infracțiunii, instanţa argumentează că agentul constatator are obligaţii exclusiv prevăzute la art. 262 şi 273 din Codul de procedură penală, adică de a întreprinde acţiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor verbale, în care se vor consemna acţiunile efectuate şi circumstanţele constatate, iar actele de constatare întocmite vor constitui mijloace de probă şi prin urmare, necesitatea testării alcoolscopice fiind o situaţie care nu suferă amânare, reieşind din riscul alterării informaţiei care poate fi obţinută la momentul depistării conducătorului auto în stare de ebrietate, în opinia instanţei atribuie actelor întocmite de agentul constatator un caracter legitim şi legal, reieşind din prevederile menţionate supra şi le consideră mijloace de probă pertinente cauzei şi admisibile.

Respectiv, la caz, au fost respectate prevederile art. 100 alin. (1), (3) şi (4) din Codul de procedură penală, care acordă dreptul acuzatorului de a solicita administrarea lor, or administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, care presupune strângerea şi verificarea probelor, în favoarea şi în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanţi la proces, precum şi de către instanţă, la cererea părţilor, prin procedeele probatorii prevăzute de prezentul cod.

În continuare, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, cu precizarea că verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, condiții respectate în această speţă.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

Într-o altă orientare, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni.

Prin urmare, conform ordonanței de punere sub învinuire (f.d. 57-58) şi a rechizitoriului, acțiunile lui Arsene Vasile***** comise la 10.11.2022, au fost încadrate juridic în baza art. 264^1 alin. (3) Cod penal pe indici calificativi: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1), (2) Cod penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Alin. (1), (2) art. 113 al aceluiași cod, stipulează că se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile

săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993"* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

În speţă, instanţa constată că inculpatul Arsene Vasile ***** a atentat la obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să refuze, să se împotrivească sau să se eschiveze de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

La acest segment, potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului circulaţiei rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei.

De asemenea, sunt relevante stipulările pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, carele precizează că conducătorul mijlocului de transport este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

În continuare, art.18 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007 stabileşte, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

Art. 33 alin. (3), lit. c) din aceleiași Lege nr. 131/2007, obligă conducătorul de vehicul să se supună, la solicitarea agentului de circulaţie, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanţe psihotrope sau de medicamente cu efecte similar.

La caz, instanţa de judecată statuează că Arsene Vasile ***** a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că a refuzat să se supună testării alcoolscopice cu aparatul "Drager", ce se confirmă prin procesul verbal autentic, recunoscut în calitate de document în prezenta cauză penală.

Totodată, instanţa deduce menționează că sub aspectul prezentei încadrări juridice, nu contează dacă s-a aflat sau nu conducătorul auto în stare de ebrietate, important fiind faptul refuzului de a trece testarea alcoolscopică.

Sub aspectul laturii obiective, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de refuz expres a acestuia, în calitate de conducător auto, a efectuării testării alcoolscopice şi a examenului medical.

Aşadar, existenţa faptei prejudiciabile se confirmă direct prin declarațiile martorilor Calistru Valeriu și Agaci Mihai, precum și din înregistrarea video, vizionată în cadrul

ședinței de judecată, în care Arsene Vasile ***** expres a refuzat solicitarea agentului constatator de a fi spus testării alcoolscopice.

De asemenea, din conținutul secvențelor video, se stabilește că inculpatului i s-a explicat consecințele unui asemenea refuz, inclusiv posibilitatea intentării unei cauze penale.

În contextul celor expuse supra, afirmațiile inculpatului, precum că ,,nu era el la volan, astfel nu există un temei legal pentru a fi supus examenului medical", acestea declarații se combat prin declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată cu referire la acest aspect, și anume, martorul, Agaci Mihail, care a relevat că ,,în mijlocul de transport ,,Mercedes Sprinter" cu numărul de înmatriculare ILAT122, se afla doar o singură persoană și se deplasa cu farurile stinse, până a se apropia de mijlocul de transport, nu a observat alte persoane să urce sau să coboare", declarațiile martorului, Calistru Valeriu, care a indicat că ,,inițial, a observat doar farurile conectate, după ce au pornit lumina de semnalizare, farurile automobilului au fost oprite, iar pînă în momentul apropierii de mijlocul de transport ,,Mercedes Sprinter" cu numărul de înmatriculare ILAT122, nu a văzut persoane să urce sau să coboare din automobil, a coborât doar Arsene Vasile ***** după ce s-au apropiat de automobil pe ușa șoferului".

Din aceste circumstanțe denotă cert faptul că inculpatul a condus mijlocul de transport ,,Mercedes Sprinter" cu numărul de înmatriculare ILAT122, pe un drum public din s. *****, r. Hîncești, iar colaboratorii de poliție fiind la fața locului, au intervenit manifestând un drept legal impus prin normele legale exemplificate anterior, de a solicita acuzatului să fie supus testării alcoolscopice.

Totodată, versiunea inculpatului, cu referire la faptul că o terță persoană pe nume Vrabie Gheorghe s-a aflat la volanul automobilului nu poate fi apreciată ca oportună, deoarece, potrivit celor menționate în ședința de judecată de către inculpat ,,la 2-3 minute după ce a plecat șoferul mașinii, a ajuns lângă el colaboratorii de poliție", se combate prin declarațiile martorului, că farurile au fost stinse și automobilul a staționat în decurs de 20-30 secunde din momentul observării acestuia și ajungerii de către inspectori lângă autovehicul.

Respectiv, declarațiile audiate, reprezintă probe în mod indubitabil care resping versiunea inculpatului, demonstrând că anume el a condus acest mijloc de transport.

Astfel, din declarațiile veridice ale martorilor Calistru Valeriu și Agaci Mihai, cât şi din înscrisurile anexate, înregistrările video, instanţa a constatat cu exactitate că anume inculpatul la momentul documentării, avea calitatea de conducător al mijlocului de transport implicat în circulaţia pe drumurile publice, iar agentul constatator, în consecutivitatea evenimentelor a purces la documentarea cauzei, anume din relatările acestora, în absenţa altor motive întemeiate, care ar infirma aceste concluzii.

A contrario, apărarea nu a prezentat nici un argument plauzibil care ar presupune că nu inculpatul a condus mijlocul de transport şi nu ar fi avut obligaţia trecerii examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate, pe când din toate probele administrate, inclusiv cele administrate în instanţa de judecată denotă contrariul în mod cert.

La acest segment, deși a fost admis demersul de audiere a martorului, Vrabie Gheorghe, fiind indicată de către inculpat, ca persoană care a condus de facto mijlocul de transport, ulterior, partea apărării a renunțat la această probă, pe motivul imposibilității asigurării prezenței acestuia în ședința de judecată.

În susţinerea existenţei faptei infracţiunii şi a faptei ca semn al laturii obiective, instanţa atestă astfel veridicitarea declaraţiilor martorilor şi a probelor scrise, în detrimentul versiunii

apărării, chiar dacă inculpatul nu recunoaşte vina, se confirmă refuzul expres al acestuia de a fi examinat în acelaşi scop, confirmând în acest mod cele expuse în mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale.

În motivarea acţiunilor legale ale agentului constatator, instanţa mai reţine că conform prevederilor pct. 2 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin testare alcoolscopică se identifică acţiunile angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliţiei sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, iar prin examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei (examinarea medicală) se înţelege un complex de acţiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătăţii ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

Subsecvent, pct. 5 lit. a) al aceluiaşi regulament, se reţine că testării alcoolscopice, la decizia poliţiei sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun conducătorii de vehicule bănuiţi de consum de alcool, consum de droguri şi/sau de alte substanţe ce provoacă ebrietate, iar conform pct. 6 lit. d) din regulament, examinării medicale se supun persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri şi de alte substanţe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică şi/sau care manifestă comportament agresiv şi violent, care refuză testarea alcoolscopică.

Prin urmare, la caz, instanţa atestă că au fost întrunite toate garanţiile procedurale oferite prin actele normative enumerate supra, fiind constatată cu exactitate fapta infracţiunii, după cum este incriminată în acuzaţia adusă inculpatului şi comiterea acesteia de către ultimul cu vinovăţie, însă instanţa reţine drept neîntemeiate expunerile acuzării privind faptul consumului de băuturi alcoolice și conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, deoarece starea de ebrietate nu a fost demonstrată şi nici nu are o relevanţă juridică în contextul refuzului testării, care manifestă alte semne specifice ale unei componenţe de infracţiune.

În final, instanţa precizează că infracțiunea prevăzută la art. 264^1 alin.(3) Cod penal este una formală, care se consideră consumată din momentul săvârşirii faptei prejudiciabile în oricare din modalităţile sale normative, indiferent dacă inculpatul s-a aflat sau nu în stare de ebrietate, iar la caz infracţiunea s-a consumat din momentul refuzului expres exprimat de inculpat, prin ce se întregește aşadar latura obiectivă a componenţei de infracţiune incriminate.

Cu referire la argumentul apărării, precum că colaboratorii de poliție nu au efectuat altce acțiuni procesuale cum ar fi ridicarea mijlocului de transport, cu transportarea acestui ala parcarea specială, instanța relevă că aceste acțiuni nu sunt obligatorii, iar absența acestora nu oferă credibilitate versiunii invocate de către Arsene Vasile *****.

Instanța, cu referire la latura subiectivă subliniază că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate supra, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpat.

Totodată, instanţa explică motivul infracţiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a refuza să fie supus testării alcoolscopice în scopul stabilirii stării de ebrietate şi naturii ei.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale, or inculpatului i-au fost aduse la cunoştinţă consecinţele refuzului exprimat de acesta şi motivele testării.

Concomitent, potrivit informaţiei SIC ”Acces Web”, inculpatul deţine un permis de conducere autentic cu nr. 086002644 din 18.11.2008, ce denotă faptul că a luat cunoștință cu Regulamentul circulaţiei rutiere, care printre altele îl obligă pe acesta să cunoască prevederile actului normativ nominalizat de acesta şi în special cele stipulate la pct. 11 lit. j).

Prin urmare, instanța atestă că inculpatul a manifestat o deosebită indiferenţă faţă de condiţiile imperative ale legii, care interzic categoric de a refuza să fie testat alcoolscopic sau să fie supus examinării medicale, mai ales în condiţiile în care anterior inculpatul a fost informat despre motivele testării şi îndeosebi, nu a fost argumentat motivul pentru care a refuzat acest examen, chiar dacă considera că nu a condus, or ar fi avut posibilitatea să obiecteze ulterior faptul dat.

În legătură cu calitatea de subiect al infracţiunii, instanţa precizează că inculpatul este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani şi deţine permis de conducere, fiind astfel întrunită condiția subiectului special, privind încadrarea faptei anume în baza art. 264^1 alin. (3) Cod penal, care impune deţinerea permisului de conducere valabil.

De asemenea, Arsene Vasile***** nu se află la evidenţa medicului psihiatru şi/sau narcolog, fapt confirmat prin certificatele anexaye (f.d. 70, 72), are dreptul de a conduce un mijloc de transport şi astfel întrunește semnele subiectului infracţiunii incriminate.

În această ordine de idei, instanța de judecată consideră necesar ca Arsene Vasile ***** să fie recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (3) Cod penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie şi în acţiunile sale se atestă prezenţa tuturor elementelor componenţei de infracţiunii incriminate.

În condiţiile specificate, reieşind din circumstanţele faptice descrise în speţă şi motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat ,prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, de prevederile Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 şi de art. 264^1 Cod penal, instanţa de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Arsene Vasile ***** sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale componenţei de infracţiune nominalizate şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acesteia la răspundere penală.

Cu privire la aplicarea prescripției pentru tragerea la răspundere penală.

De către apărătorul, Bătrîncea Ion, în dezbaterile judiciare au fost invocate prevederile art. 60 alin. (1) Cod penal, și anume încetarea procesul penal în privința lui Arsene Vasile***** în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Reieșind din solicitarea, avocatului în ședința de judecată, cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, instanța atestă acordul lui Arsene Vasile ***** în acest sens.

În continuare, instanţa precizează că în fapt, conform probelor administrate infracţiunea a fost considerată consumată real la data de 10 noiembrie 2022, iar componenţa de infracţiune prevăzută la art. 264^1 alin. (3) din Codul penal, stabilea la acel moment, sancţiunea principală exclusiv muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Raportând cele enunțate, la prevederile art. 16 alin. (2) Cod penal, se conturează concluzia că infracțiunea incriminată lui Arsene Vasile ***** face parte din categoria infracțiunilor ușoare.

Conform art. 60 alin. (1) lit.a) Cod penal, la data comiterii faptei, 10.11.2022, stipulau, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrşirii infracţiunii au expirat următoarele termene, 2 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni uşoare.

În conformitate cu art. 332 alin. (1), (5), Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) –9), 285 alin. (2), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art.275 pct.4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obişnuit.

Art. 350 alin. (1) al aceluiași cod, enunță că dacă în ședinţa preliminară s-au constatat temeiurile prevăzute în art.332, instanţa, prin sentinţă motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

În conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentinţa de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanţe care exclud sau condiţionează pornirea urmăririi penale şi tragerea la răspundere penală.

Potrivit art. 53 lit. g) Cod penal, persoana care a săvîrşit o faptă ce conţine semnele componenţei de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăriri penale şi de către instanţa de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripţiei de tragere la răspundere penală.

Sub aspect procesual, sunt relevante, prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, care precizează că sentinţa de condamnare se adoptă, fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie.

Subsecvent la alin. (6) se stipulează că la adoptarea sentinţei de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, a sentinţei de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanţa argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentinţa dată.

Pe cale de consecinţă, instanţa atestă că fapta prejudiciabilă a fost constatată şi a fost comisă de către Arsene Vasile *****cu exactitate sub aspectul unei infracţiuni consumate la 10 noiembrie 2022, ce reiese conform probelor cercetate nemijlocit în instanţa de judecată şi apreciate prin prezenta sentinţă, iar din momentul săvârşirii infracţiunii instanţa a stabilit că a trecut o perioadă de timp mai mare de 2 ani.

În acest context, instanţa relevă că potrivit art. 60 alin. (2) – (5) Cod penal, prescripţia curge din ziua săvârşirii infracţiunii până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de

judecată, iar în cazul săvârşirii de către persoană a unei noi infracţiuni, prescripţia se calculează pentru fiecare infracţiune separat. Concomitent, prescripţia se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârşi o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, calcularea prescripţiei în acest caz începând din momentul săvârşirii unei infracţiuni noi. De asemenea, curgerea prescripţiei se suspendă dacă persoana care a săvârşit infracţiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată şi în aceste cazuri, curgerea prescripţiei se reia din momentul reţinerii persoanei sau din momentul autodenunţării, însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârşirii infracţiunii au trecut 25 de ani şi prescripţia nu a fost întreruptă prin săvârşirea unei noi infracţiuni.

În aceste condiţii, instanţa mai relevă că potrivit prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală, se opinează spre liberarea de pedeapsă penală a inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspunderea penală, iar din conţinutul normei substanţiale prevăzute la art. 60 alin. (1) Cod penal, se statuează spre liberarea de răspundere penală a persoanei.

La acest segment, potrivit art. 89 alin. (1) Cod penal, prin liberare de pedeapsa penală se înţelege eliberarea persoanei care a săvîrşit o infracţiune de la executarea reală, parţială sau totală, a pedepsei penale pronunţate prin hotărîre a instanţei de judecată, iar prin liberarea de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 coroborat cu art. 60 din Codul penal, se susţine teza stingerii dreptului statului de a mai pedepsi şi a obliga infractorul să suporte consecinţele faptei sale.

În acest mod, liberarea de răspundere penală a persoanei constituie o circumstanţă care ameliorează într-un sens mai larg situaţia persoanei ce a comis infracţiunea, astfel fiind mai incidentă în speţă aplicarea instituţiei liberării de răspundere penală.

Astfel, din materialele cazului, instanţa reţine că inculpat nu s-a sustras de la urmărirea penală sau de la instanţă, iar în privinţa sa nu atestă în cauza penală alte hotărâri definitive privind săvârşirea altor infracţiuni de la momentul comiterii faptei constatate în acest caz şi până la momentul emiterii prezentei sentinţe, respectiv nu sunt incidente prevederile alin. (8) art. 60 Codul penal, motiv pentru care instanţa va emite o sentinţă de condamnare în privinţa inculpatului Arsene Vasile***** fără a-i fi aplicată o pedeapsă penală, reieşind din prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) din Codul de procedură penală şi cu liberarea de răspundere penală a acesteia, conform art. 60 alin. (1) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspundere penală.

Măsura preventivă.

Potrivit art. 395 alin.(1) pct. 5 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Potrivit materialelor dosarului, în privința lui Arsene Vasile***** a fost aplicată măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport, iar dat fiind faptul că prin prezenta sentinţă nu i-a fost stabilită o sancţiune care urmează a fi executată, instanţa nu consideră eficient aplicarea unei măsuri preventive la caz.

Corpuri delicte.

În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 21.12.2022, a fost recunoscut drept corp delict, un disc DVD-R cu 1 înregistrare video de la agentul constatator, Agaci Mihail (f.d. 43).

Instanța relevă că corpul delict urmează a fi păstrat la dosar.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În ședința de judecată nu au fost invocate cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 385, 389, 395, 391 Cod de procedură penală, instanța,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat, ***Arsene Vasile******** învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova.

Conform prevederilor art. 60 alin. (1) Cod penal şi art. 389 alin. (4) pct. 3) din Cod de procedură penală, se liberează ***Arsene Vasile ******* de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripţie pentru tragerea la răspundere penală.

Se încetează procesul penal de învinuire a lui ***Arsene Vasile ******* de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Cod penal.

Corpul delict – un disc DVD-R cu 1 înregistrare video de la agentul constatator, Agaci Mihail – a se păstra la materialele dosarului.

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 08 mai 2025.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță